

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙ ΚΑΙ ΒΛΑΒΑΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

τελωνεῖσι, αἱ ναυαπατάται ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ, αἱ ἄλ-
λαι μυρίαὶ ἀπάται ἐν τῷ ἐμπορίῳ, αἱ νοθεύσεις ἐν τῇ βιομη-
χανίᾳ, αἱ ἀπειράριθμοι ἀτασθαλίαι καὶ κατὰχρήσεις ἐν τῇ
διοικήσει τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων, τῶν Μονῶν κλπ. κλπ.
Ἐνὶ λόγῳ ἰδοὺ ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν ἐν πάσῃ κακίᾳ καὶ ἀθλί-
ότητι ! Τοιαῦτα, ὡς εἵπομεν, κηρύττουσι πολλοὶ παρ' ἡμῶν
καὶ ἀπὸ πολλοῦ μετὰ φρικτῆς ἐπιπολαιότητος ἵνα μὴ εἴπω
μετ' ἀσυνειδησίας. Πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ξέ-
νων ἀναγινώσκοντες πιστεύουσιν αὐτά, ἐκπλήττονται δὲ ἑ-
πειτα ὅταν ἐλθόντες τυχὸν εἰς τὴν ἐλευθερὰν πατρίδα βλέ-
πουσι καὶ καὶ μνηθόνουσιν, ὅτι ἡ πολιτεία καὶ ἡ κοινωνία ἡμῶν
πᾶν ἄλλο ἢ τοιαύτης ἀθλιότητος εἰκόνα παρέχει. Ἐπειδὴ
ὁμως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔρχωνται πάντες καὶ μελετῶντες
αὐτὰ τὰ πράγματα νὰ μεταπειθωνται, διὰ τοῦτο ἀνάγκη
ἀπαραιτήτως νὰ συμβῇ ἄλλο τι, δηλ. ἐπειδὴ, καθὼς φαίνε-
ται, ἔγκειται ἐν τῇ φύσει ἡμῶν ἡ ἐπιπολαιότης καὶ ἡ κομ-
ματικὴ ἐμπάθει, ὥστε οὐχὶ σπανίως γινόμεθα αἰτίαι βλά-
βης δι' ὅσων γράφομεν, οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ὀφείλουσιν ὅταν
παρατηρήσωσι ὅτι ἡμεῖς οἱ γράφοντες παρεκτρεπόμεθα τοιου-
τοτρόπως, νὰ μὴ ἀναγινώσκουν ἄλλα μᾶλλον νὰ μᾶς ἐπι-
στρέφουν τὸ φύλλον μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἀρέσκονται
εἰς τοιαῦτα ἡναγώσματα. Τοιαύτη τοῦ Κοινοῦ ἐνέργεια θὰ
ἐξαναγκάσῃ ἴσως τοὺς γράφοντας νὰ περιορίζωσι τὴν γλῶσ-
σαν αὐτῶν ἐντὸς ὁρίων. Ἄλλως αὐτοὶ μὲν θὰ γράφουν ὅ, τι
θέλουν, τὸ δὲ Κοινὸν θὰ βλάπτεται εἴτε ἐξαικολουθήτῃ νὰ
πιστεύῃ εἴτε ἀποβᾶλῃ πᾶσιν πίστιν εἰς τὰ πολλὰ καὶ ποι-
κίλα τοῦ Τύπου διδύγματα.

πᾶσαν στιγὴν τοῦ βίου αὐτῶν θὰ εἶναι δι' αὐτοὺς διδασκω-
 κωτάτη. Ἐνθυμούμενοι οὗτοι τὴν εὐσέβειαν, ἣτις ἐχαρκτη-
 ριζε τὸν ἄγιον ἀπὸ τῆς νεαρᾶς ἀκόμῃ ἡλικίας αὐτοῦ, ἐφ'
 ὅσον καὶ αὐτοὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς νεότητός των
 θὰ φιλοτιμῶνται ἵνα κανονίζωσι τὰ τοῦ βίου αὐτῶν κατὰ τὴν
 πολιτείαν ἐκείνου. Αἱ νεανικαὶ ὁρμαὶ καὶ τὰ πάθη δι' αὐ-
 τοὺς δὲν θὰ ἔχωσι τὴν σημασίαν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐξα-
 σκοῦν ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων των νέων δειλῶν καὶ ἀναπο-
 φασίστων. Τὴν δύναμιν τῶν ἀλόγων τούτων ὁρμῶν καὶ τὴν
 δι' ἄλλους ἐπιβλητικότητά αὐτοὶ δὲν θὰ θεωροῦν σπουδαίαν,
 διότι ὁ νοῦς των καὶ ἡ καρδία των ἐκ νεότητός των ἔμαθε-
 νά σκέπτηται καὶ νὰ αἰσθάνηται μόνον τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν
 κατ'ὀρθοσιν αὐτῆς. Μὴ λησμονοῦντες δὲ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον
 τοῦ ἁγίου Δημητρίου ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων ἐν τῇ πίστει ἀδελ-
 φῶν αὐτῶν ἢ καὶ τῶν ὅλως ἀμυήτων, τὸ ὁποῖον συνετέλει
 ἵνα μεθ' ὅλον τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας του χρησιμεύσῃ καὶ ὡς
 διδάσκαλος τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως εἰς τοὺς ἄλλους, ἀφοῦ
 θὰ ἀποφεύγωσι πᾶσαν καὶ τὴν πλέον παραμικρὰν ἀφορμὴν
 ἀπὸ μέρους των, τὴν δυναμένην νὰ σκανδαλίζῃ τοὺς ἄλλους,
 χωρὶς ποτε νὰ κυριευθῶσι ἀπὸ ἐγωϊσμόν καὶ νὰ χαρακτηρι-
 σθῶσι ὡς υπερήφανοι θὰ ἐπιθυμήσωσι καὶ ὅπως ὅλος ὁ βίος
 τῶν χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἄλλους ὡς ὑπόδειγμα οὐχὶ κακίας
 ἀλλὰ ἀρετῆς. Θὰ θεωρῶσι λοιπὸν καθήκον των, ἵνα τοὺς ἀδυ-
 νατοὺς ἐνισχύωσι καὶ ἐνδυναμώσιν, ὅπως ὁ ἐορταζόμενος
 τὴν πρὸς οὐτὸν πρὸς ὀδηγίαν προσέκλεσε διὰ τῆς ἀγιότητός του
 σποροῦ, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐνεθάρρυνεν, ἐνίσχυσε καὶ κατάρ-
 θωσε ν' ἀναδείξῃ νικητὴν τοῦ ἀσεβοῦς καὶ μεγαλαυχίου
 Λουαίου. Ἀληθινὰ τί ἐσήμαινον ἡ ὑποστήριξις τοῦ αυτοκρά-
 τορος Μαξιμιανοῦ ἀπέναντι τῆς ὑποστηρίξεως καὶ ἐνδυναμώ-
 σης τῆς γῆς παρέσχεν εἰς τοὺς λατρευτὰς τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 Ἀδύνητος ὁ αὐτοκράτωρ Μαξιμιανὸς καὶ ἀσεβὴς ὢν ἐξέδωκε
 διαγγέλμα καὶ προσέκλεσε τὸν βουλούμενον ἐκ τῶν πολιτῶν
 Θεσσαλονίκης, ἵνα τολμήσῃ καὶ διαγωνισθῇ πρὸς τὸν Λουαίον,
 ποτε ἐφκντάσθη, ὅτι θὰ κατησχύνετο δι' ἐνὸς νεανίου Νέστο-
 μενον καὶ θαυμαζόμενον. Καὶ ὅμως ὅ,τι αὐτοῦ ἐγκωμιαζό-
 ζετο, ἐπραγματοποιήθη. Καὶ ὅμως ὅ,τι αὐτὸς δὲν ἐφκντά-
 φυλακὴς καὶ συναντήσας τὸν ἐν αὐταῖς διὰ τὴν πολλὴν του
 εὐσεβῆ πόθον του, ὅπως Δημήτριον, ἐξέφραξε πρὸς αὐτὸν
 Κυρίου Ἰησοῦ τὸν ἀσεβῆ εἰδωλολάτριν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
 μακτικῆς δύναμιν πεποιθότας, ἐζήτησε τὰς εὐχὰς του καὶ
 ἐπέτυχε τοῦ ποθομένου μετα μεγάλης εὐκολίας, ἵνα καὶ διὰ
 τούτου διὰ μυριοστὴν φορὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὅπου βούλεται
 Θεὸς νικᾷται φύσεως τάξις. Καὶ μετὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο σκλη-
 Ͼαὶ βᾶσανοι συνέταμον τὴν ζωὴν τοῦ ἁγίου, ὡς αἰτίου γενο-
 μένου τῆς τοῦ Λουαίου σφαγῆς, ἐν τούτοις αὐταὶ καὶ πάλιν
 συνετέλεσαν εἰς μείζονα καταισχύνῃν τοῦ τυράννου καὶ εἰς
 περιποίησιν αὐτῶ τῆς ἀληθινῆς καὶ ἀφθάρτου δόξης.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
Ο ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

«Κολοκοτρώνη, ὁδοῶν, πρῶτῃ μου καπετάνιε
μὴν ξεπατώνῃς τὴν Τουρκιά, τοὺς μπῆδες σκοτώνῃς :
Καὶ πίσω γράμματά 'στέλνε, νὰ στείλωμ' ὅσα θέλεις :
'Δὲν θέλω γ'ὼ τὸ χαζινέ, καὶ πίσω γράμμα στέλνεις,
μόν' θέλω τὰ κεφάλια σας, στ' Ἀνάπλι νὰ τὰ στείλω».

Πάντες ὁμολογοῦμεν πότην δύναμιν ἔχει σήμερον παρὰ τοῖς πολιτισμένοις λαοῖς ὁ Τύπος· οὗτος ἐκτελεῖ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ῥῆσιν τοῦ ἀρχαίου ποιητοῦ Ἀριστοφάνους ἐξετέλουν τότε οἱ ποιηταί· τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοσιν ἔστιν διδάσκαλος ὥστε φράζει, τοῖς δ' ἡ βῶισι ποιηταί, ἥτοι εἶναι διδάσκαλος καὶ σύμβουλος πάντων τῶν ἡλικιωμένων, ὅπως τῶν παιδιῶν εἶναι ὁ διδάσκαλος. Ἐκ τούτου ἐννοεῖται μετὰ τῆς εὐλαβείας καὶ προσοχῆς ὧφειλε νὰ ἐκφέρῃ τὰς κρίσεις, τοῖς ἑπαίνους, τοῖς ψόγους καὶ καθόλου τοὺς λόγους αὐτοῦ περὶ τῶν προσώπων καὶ πραγμάτων. Καὶ ὅμως τοῦτο τὸ πρῶτον φανερὸν δὲν γίνεται πάντοτε καὶ ὑπὸ πάντων. Παραφερόμενοι ὑπὸ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς ἔχθρας πρὸς τοὺς ἀντιθέτους γράφουσι καὶ ὑποστηρίζουσιν ἐνίοτε τὰ φρικτότατα πράγματα. Καὶ κἀμνοῦσι τὸ ἀδίκημα τοῦτο ἐπὶ πολλὸν χρόνον καὶ ἄνευ τινος τύψεως τῆς συνειδήσεως. Ἐκδίδεται ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡμέρας, ἡ ὁποία φαίνεται ὡς νὰ ἀνέλθῃ ἐν ἐργολαβικῶς τὸν ἐξευτελισμὸν τῶν ἐν τῷ ἐλευθέρῳ βελτίῳ καὶ οὐχὶ οὕτως ἐπίμονα καὶ ἀδίκαια, βλέπομεν καὶ ἐν τισὶν ἡμετέροις τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Οὕτε Κυβερνήται οὕτε βουλευταὶ οὕτε δικασταὶ οὕτε στρατιωτικοὶ οὕτε ἐν γένει τάξεις τις ἔμποροι οὕτε προξενικοὶ ὑπάλληλοι οὕτε ἐν γένει εἰσφέρει χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. Ὅτι ταῦτα εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπερβολαὶ ἄδικοι, κἀνθάνει τις πλεονεξία ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων ἡμετέρων, αἱ ὁποῖαι συχνὰ ἐπαινοῦσι πάλιν καὶ ἀνυψοῦσι μέχρι τρίτου οὐρανοῦ πολλοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῶν τάξεων τούτων. Ἐπειτα καὶ ὁ τρόπος ἐπαινοῦνται πολλάκις μόνον οἱ ἄξιτοι ἑπαῖνον, οὕτως ἡ δύναμις καὶ νὰ ψέγωνται ἄλλοτε μόνον οἱ ἄξιτοι ψόγων. Ὅτι καὶ ἄλλοι Ἑλληνες, μακρὰν ἴσως τῆς Ἑλλάδος διαμένοντες καὶ ἡμεῖς, ἐπομένως ἀγνοοῦντες τὰ ἡμέτερα καὶ διαρκῶς ἐκφράζομεν ἀνεγίνωσκον ἴσως τοὺς φοβεροὺς τούτους καὶ αἰσχρίστην ἰδέαν ἐκείνην, ὅτι τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐσχημάτιζον τὸ ἔθνος ἡμῶν. Οὐδὲ περὶ ἡμῶν, ὅτι τοιοῦτοτρόπως θὰ ὤψιν οὐδαμῶς. Οὐδὲ περὶ τούτου δὲν τὸ λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν οὐδαμῶς καὶ ἐχθροὶ ἡμῶν κατ' ἐπαγγελματικῆς ταύτης θὰ ἀνεγίνωσκον ἴσως καὶ ἐσχημάτιζον περὶ ἀλλόφυλοι ἢ καὶ ἀλλοθρησκτοὶ, καὶ οὕτω θὰ ἐσχημάτιζον ἡμῶν πιστεύοντες τῆς ἄλλης ἀρετῆς καὶ τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν πίστεως κακὴν ἰδέαν, οὐδὲ περὶ τούτου ἀνάδυνα καὶ ἀβλαβή, εἰς τὰ ὁποῖα ῥητορικὰ γυμνάσματα αὐτῶν τὴν περιτόλῃγειν εἶχον νὰ ἐπιδειξώσιν. Λοιπὸν ἰδοὺ ἡ διαφθορά ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ τῷ στρατῷ, ἡ ἀθλιότης ἐν τῇ παιδείᾳ, αἱ κλοπαὶ ἐν τοῖς

Η

Τὰς θυσίας, ἵνα μὴ τὸ αἷμα τῶν θυομένων ζῶων, ἡ
κρίσις τῶν καιομένων μηρῶν καὶ ὁ καρπὸς τοῦ λιβανωτοῦ
μιαίνωσι τὸ ἱερόν· ἕξχαρος τοῦ ναοῦ, τὰ παραπετάσματα αὐ-
τοῦ καὶ τοὺς τυχόν πέπλους τῶν ἀγκυλμάτων, ἐτέλουν ἔξω
αὐτοῦ πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς κατὰ τοὺς ἀρ-
χάους χρόνους, ἐνθ' πρὸς τὸ ἐντός ἀγαλάμνα ἀποβλέποντες
ᾤοντο τὰ θεῖα ἄμματα καὶ συγχρόνως προέτρεπον τοὺς παρι-
στάμενους κατὰ τὴν θυσίαν εἰς εὐχὰς λέγοντες «τεῖνε ἄνω
τὰς χεῖρας σου, τεῖνε ἄνω τὴν προσευχήν σου, πέμπε δεη-
σεις εἰς τοὺς θεοὺς» (Θύριπιδου Ἠλ. 592).

Καὶ προσεφέροντο ὧς θυσίαι καὶ ζῶα—βίες, ταῦροι, κριοὶ
καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλεκτρούνες—καὶ λιθανωτὸς καὶ ἀρώματα.
Καὶ πρὸ τῶν μαχῶν μὲν πρῶν ψάλλουσι τὸν παιᾶνα, προσέ-
φερν τὰς θυσίας ὧς δέσπιν ὑπὲρ τῆς νίκης πρὸς τοὺς θεοὺς
καὶ εἰς ἐξέτασιν τῆς διαθέσεως τῶν θεῶν, ἃν εὐμενεῖς πρὸς
αὐτοῦ; θὰ παρεστῇσι. Καὶ δὲν ἤρχιζον τὴν μάχην, πρὶν
αὐτοῦ; θὰ παρεστῇσι, δηλαδὴ καλὰ καὶ ἀλωθέντα, τὰ σπλαγγνα
φανώτων αἵσια, ἀλλὰ κακὰ προεμάντευον, ὅπως καὶ
τῶν σφαζομένων ζῶων, ἄλλως κακὰ προεμάντευον, ὅπως καὶ
ὅτε ὁ καρπὸς τοῦ λιβανωτοῦ δὲν ἀνέβαινον εὐθὺς ὀρθίως πρὸς
τὸν θρόνον τῶν οὐρανίωντων. Οὕτως ἐν Πλαταιαῖς δεκακι-
σχίλιοι ὀπλίται Λακεδαιμόνιοι καὶ τρισχίλιοι παρ' αὐτοὺς
τεταγμένοι Τεγεᾶται, ἕως ὅτου φανώτων τὰ ἱερὰ αἵσια,
πίπτουσιν ὑπὸ τὰ τοξεύματα τῶν βαρβάρων, τῆς θεότητος
τὴν εὐμενειαν ἀναμένοντες καὶ τοῦ στρατηγοῦ τὴν προστα-
γήν, παράδειγμα πολυμήνητον πειθαρχίας (Ἡροδ. 9, 61—
62). Μετὰ τὰς μάχας δὲ καὶ τὰς νίκας θυσίαι εὐχαριστή-
ριοι τοῖς θεοῖς μεγαλοπρεπεῖς προσεφέροντο καὶ οὐ μόνον
εὐθύς μετὰ τὴν νίκην, ὅπως οἱ Μυρταὶ τοῦ Ελεοφώντος παρὰ
τὴν Τραπεζοῦντα θήσαντες ἔθυσαν εἰς τὸν Δία ἐπὶ τῇ
σωτηρίᾳ καὶ εἰς τὸν Ἡρακλέα ὥς ἡγεμόνα τῆς περιβοήτου
πορείας των (Ξενοφ. Ἀν. 4,8, 25), ἀλλὰ καὶ εἰς χρόνον
ὕστερον μακρόν, ὥς ἐποίουν οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὸν Μακραθόνα
(Ξενοφ. Ἀν. 3,2 12), καὶ ναοὺς ἢ ἄλλα μνημεῖα εἰς τοὺς

θεούς ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν λαφύρων, ὡς τὸν ἐπὶ τῆς ἀκροπό-
λεως τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης, ὡς τὰν κτήματα τὰ ἐν Δελφοῖς
καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Ἀλλὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ μόνον κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτὰς
θυσίαι ἤγοντο («Παναθηναϊκὰ» δὲ Πάτρια ἔτος Ζ' ἀρ. 25 καὶ 23)
ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ἄλλον βίον τὸν πολιτικόν. Καὶ ἐν πάσῃ
μὲν Ἑλληνικῇ πόλει πρὸ τῶν συνόδων τῶν πολιτῶν ἐπεκα-
λοῦντο διὰ θυσίας συμβούλους τοὺς θεοὺς καὶ ἐν Σπάρτῃ δέ, ὅτε
τὰ τέλη (οἱ ἄρχοντες) συνήρχοντο, ἢ κατὰ τὰς Ἀπέλλας τὴν
ἐορτὴν, καθ' ἣν ἡ φυλὴ τῶν Λαβυαδῶν ἔθυσεν τὰ ἀπελαῖα
(Ἑπιγρ. Δελφ. BCH 1895, 1ff, A) ἵνα οἱ θεοὶ σοφῆς γνῶ-
μας εἰς τὸν δῆμον ἐμβάλλωσιν, ὅσας οὗτος συνήρχετο
εἰς τὰς ἀπέλλας (τὰς κοινὰς συνόδους). Καὶ ἐν Ἀθήναις δέ
ταῖς θεοσεβαστάταις καὶ πρὸ τῆς ἐκκλησίας (κοινῆς συνόδου)
τοῦ δήμου, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀρδητοῦ πάντες οἱ ἐξακισχίλιοι
Ἡλιασταὶ (οἱ κληρούμενοι διὰ τὰ δέκα δικαστήρια πο-
λίται) πρὸ τοῦ ὅρκου ὅτι θὰ κρίνωσιν ὁσίως (κατὰ τὰ θεία
νόμιμα) καὶ δικαίως (κατὰ τοὺς ὑπὸ τῶν πολιτῶν κειμένους
νόμους) καὶ πρὸ τῶν διδασκαλιῶν δραμμάτων κατὰ τὰ Με-
γάλα Διόνυσια καὶ κατὰ τὰ Παναθηναῖα πρὸ τῶν γυμνικῶν
καὶ τῶν μουσικῶν ἀγώνων ἔθυσον εἰς τοὺς θεοὺς.

Θυσία δὲ σεμνὴ προηγείτο καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ μὲν Ἑλλάδι,
ἐν Σπάρτῃ δὲ μετὰ τὴν δοκιμασίαν τῶν Γυμνοπαιδιῶν καὶ
ἐν Ἀθήναις, ὅτε ἡ νεότης ἐλάμβανε τὴν ἀσπίδα καὶ ἐτάσ-
σεται εἰς τοὺς περιπόλους (τοὺς φρουροῦντας ἐπὶ ἔτος τῆς
Ἀττικῆς τὰ ὅρια (δίδουσα τὸν πολυθρύλλητον ὅρκον, τετα-
γμένοι πάνοπλοι πάντες παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ὀρκίου Διός.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου—Συβαρίται.

Διὰ τοῦτο δεινῶς ἐτιμωροῦντο ὑπὸ τῶν θεῶν οἱ ἀσεβεῖς.
Οὕτω Κλεομένης ὁ τῆς Σπάρτης βασιλεὺς παράφρων ἀπέ-
θανε, διότι εἰσβαλὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἄλσος τοῦ Ἀργεῖος ἐφόνευσεν
τοὺς αὐτόθι καταφυγόντας ἐξακοσίους Ἀργεῖους ἀνελλή-
νιστον κατὰ πάντα καὶ ἀσεβὲς ἔργον ἐπιτελὼν, οἱ Τριάκον-
τα κακῶς ἀπώλυντο, διότι τῶν πολιτῶν πολλοὺς καὶ
ἀπὸ τῶν ἱερῶν ὅπου κατέφυγον ἀπέσπων, ὅπως τὸν Θηραμέ-
νη ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Βουλευτηρίᾳ βωμοῦ, καὶ οἱ δημοκρατικοὶ
τῆς Κορίνθου κατεβλήθησαν, διότι ἐπιτεθέντες κατὰ τῶν
ἐναντίων, τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἐσφαζαν αὐτοὺς οὐ μόνον ὡς δι-
καστὰς καθημένους, δηλαδὴ ἱερὸν ἀξίωμα περιβεβλημένους,
ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῶν ἀπαρχαζίστων ἱερῶν. Οὕτως ἐν Μυτι-
λήνῃ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου Μικκρεὺς, ἐπειδὴ ἐφίνευσεν ξένον
τοῦ τινὰ καὶ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ἔθαψεν, ἵνα κλέψῃ ὅσον τοῦ
παρεκατέθεσεν ἐκεῖνος χρυσόν, ἀν διέφυγε τῶν ἀνθρώπων τὴν
προσοχὴν ὑποκρινόμενος τὸν χρηστὸν, δὲν διέφυγε τοῦ θεοῦ τὴν
τιμωρίαν. Οἱ δύο μικροὶ υἱοὶ του, μιμούμενοι τὰς θυσίας τοῦ
πατρὸς αὐτῶν εἰσῆλθον εἰς τὸ ἱερὸν, ὅτε ὁ Μικκρεὺς ἐπεμπε
τὴν βακχικὴν πομπήν, καὶ ὁ ἕτερος μιμούμενος τὸν πατέρα
ἐσφαξε τὸν ἀδελφὸν τοῦ ὑποκρινόμενον τὸ σφάγιον. Οἱ ἐν
τῇ οἰκίᾳ ἰδόντες τὸ φρικτὸν ἔργον ἀνεβόησαν, δραμοῦσα δὲ ἡ
μήτηρ καὶ ἄφρων γενομένη, ἀρπάσασα ξύλον ἀπὸ τοῦ βω-
μοῦ ἡμίκαυτον ἐφόνευσεν κτυπήσασα τὸ ἄλλο τέκνον τῆς.
Ταῦτα μαθὼν ὁ ἱερεὺς ἀρήσας τὴν ἐορτὴν μετ' ὀργῆς καὶ θυ-
μὸν εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ μετὰ τὸν θάρον θύρτον
πλήξας ἀπέκτεινε τὴν γυναῖκα του. Συλληθῆναι δὲ καὶ
στρεβλούμενος ὡμολόγησε τὸ κατὰ τοῦ ξένου κακοῦργημα
του, καὶ ἐν μέσῳ τῶν βασιλευσσιῶν ἀπέρρηξε τὴν κακοῦρ-
γον ψυχὴν του (Αἰλ. ποικ. ἱστ. ΙΓ', 2). Οἱ Συβαρίται δὲ

ἤρχνισθησαν διὰ τὴν ἀσέδειαν αὐτῶν καὶ τὴν μωρίαν. Κατὰ
τὴν ἐορτὴν τῆς Ἡρας στασιάζαντες περὶ τίνος κιθαρωδοῦ,
τίνες θέλουσι λάβῃ τοῦτον μετ' ἐκυτῶν, ἔλκοντες παρ' ὀλί-
γον νὰ διασπάσωσι τὸν ἄνδρα. Οὗτος κατέφυγεν μετὰ τὴν ἐπί-
σημον ἱερατικὴν ἀξιώματός τοις εἰς τῆς Ἡρας τὸν
βωμόν. Ἐκεῖνοι δὲ καὶ ἐνταῦθα καταδιώξαντες ἐφόνευσαν
αὐτόν, ἵνα μὴ οὗτοι τὸν λάβωσιν ἢ ἐκεῖνοι. Αἷμα μετ' ὀλί-
γον ὡς μεγάλῃς ἀνάου πηγῆς ἔρρεεν ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς θεᾶς·
δι' ὃ πέμψαντες οἱ Συβαρίται εἰς Δελφοὺς, ἵνα περὶ τούτου
ἐρωτήσωσι τὸ χρηστήριον ἔλαβε τὴν ἀπόκρισιν· «ἔξω ἀπὸ
τὸν ναόν μου· ἀκόμη ἀποστᾶζουσιν αἱ χεῖρες σου ἀπὸ φόνου»
ἐφόνευσες τῶν Μουσῶν τὸν θεράποντα, τῶν θεῶν δὲ τὴν
τιμωρίαν δὲν ἐσυλλογίσθης. Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σὰς τῶν τέ-
κνων σὰς ἐπικρέμαται ὁ ὀλεθρος».

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἐβδομάδα.

Κατὰ τὴν σιγμὴν ταύτην, καθ' ἣν ἐδεήθημεν τοῦ Κυ-
ρίου ἵνα ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ νέου ἐθνομάρτυρος Αἰ-
μιλιανοῦ, ἀναμνηστικὸν καὶ πάννυ εὐλόγως τοῦ Πατριάρ-
χου Γρηγορίου τοῦ Ε', οὗτινος τὴν σεπτὴν εἰκόνα ὁ νῦν
Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωαννὴς Γ' ἀνῆρτησεν ἐπὶ τῆς
ἐκείνου ἐξ ἧς εἶχεν ἐξαρτηθῇ ἡ ἀγχὼν αὐτοῦ.

Ναί, ἡ εἰκὼν ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς ἀγχῶνης συμβολίζει τὴν
ἱεραρχίαν πᾶσαν, οὖσαν πάντοτε ἐν μαρτυρικῇ θέσει, ὡς ἀπο-
δεικνύει τὸ αἷμα τοῦ θυσιασθέντος ἀειμνήστου Κορυθαί-
Φωτίου, ἡ δολοφονία τοῦ θυσιασθέντος ἀειμνήστου Κορυθαί-
Φωτίου, ἡ δολοφονία τοῦ Γρεβενῶν Αἰμιλιανοῦ καὶ τοῦ
των, τῶν θυσιασθέντων καὶ θυσιαζομένων εἰς τὸν βωμόν
τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος νὰ συντελεσθῇ ἡ γέφυρα, δι-
ἣς ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ θὰ χωρήσῃ ὅπως περιβάλλῃ μετὰ τῶν
ἡδὴ ἐλευθέρων καὶ τοὺς ἐν τῇ πίστει ἀρρήκτως συνδεδεμέ-
νους ὑποδούλους ἀδελφούς». Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων».

«Ἀνώνυμος ἀντὶ στεφάνου εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ
ἐθνομάρτυρος Ἀγίου Γρεβενῶν Αἰμιλιανοῦ ἀπέστειλε
τῇ ἐταιρείᾳ δρ. 1000 διὰ τὸ ὄργανον τοῦτο τῆς ἀμύ-
νης καὶ τῆς ἀνταποδόσεως».

Ο κ, Σωρρόνιος Νικολάπουλος (Πετρούπολις) δρ. 8. Ο κ, Κ.
Πολογεωργὸς δρ. 2, 15.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Μ. Π. Δ ἄ ρ ι σ σ α ν. Ἀς πράττῃ ἕκαστος τὸ καθήκον αὐτοῦ
καὶ ἂς πειθῇ περὶ τούτου καὶ τοὺς ἄλλους ἀντιπρονοῦντας ἀλλὰ νὰ
μὴ πειθῇται ὑπ' αὐτῶν. — Α. Α. Γ α ρ γ α λ ι ἄ ν ο υ ς. Ζητήσας
ἀπόδειξιν στέλλεται. — Εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν Α. Δ. Κ ρ ῖ
σ κ α γ ι α ν. — Η δ α τ ο ἀποσταλὴ μετὰ τὴν παράκλησιν καταλήγει
ἀναμνηστικῶς. — Μ. Τ. Ν. Χ α λ κ ι δ ἄ ν τ. Στ. καὶ Κ. Ν. Α ἄ
ρ ι σ σ α ν Στ. Ν. Β ὠ λ κ ι δ ἄ ν τ. Στ. καὶ Κ. Ν. Α ἄ
Α. Ν α υ π λ ι ὂ ν. Δὲν διεκόπη ἡ ἀποστολὴ ἀλλὰ θὰ γίνῃ
λοιπὸν δι' ἄλλης ὁδοῦ καὶ ὑπὸ πρᾶξιν. — Π. Α. Δ ἄ ρ ν α κ α, Στ. Δ. Χ α ν ι ἄ. Κ. Κ. Α ἰ β ε ρ π ο υ
— Π. Α. Δ ἄ ρ ν α κ α, Στ. Δ. Χ α ν ι ἄ. Κ. Κ. Α ἰ β ε ρ π ο υ
ἐγκρίτως. — Ν. Π. Π ἄ τ ρ α ς. Ζητήσας ἐστάλησαν
τὴν ἐποχὴν θὰ εἰδοποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι. Ἡ δεκτικὴ κατὰ
συμπέσει κατὰ Μάρτιον.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Διευθυντὸς Πατρίων Ὁδὸς Νικη-
φόρου 3 Α.

Γ. Φ. Κοσμετάτος ἱατρὸς ὀφθαλμολόγος
ὁδὸς Σκουφᾶ 30.

Ἡλ. Διακόπουλος δικηγόρος, Γραφεῖα
ὁδὸς Τσιτσᾶ 2.

Μιχ. Παυλόπουλος δικηγόρος, Γραφεῖα
ὁδὸς Θεμιστοκλέους 44.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. ὑποκαταστήματα ἐν
Παλαιῇ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ
Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Αἴγιῳ
καὶ Ἀμαλιάδῃ.
Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία.
Ταμιευτήριον μέχρι 5.000 δρ. 4 ο/ο εἰς
πρώτην ζήτησιν. 5 ο/ο μετὰ ἐν ἔτος.

Ἱστοὶ καταθέσεων.

3 1/2 ο/ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο/ο » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1/4 ο/ο » μετὰ ἑξ μῆνας
4 1/2 ο/ο » μετὰ ἐν ἔτος
5 ο/ο » μετὰ δύο ἔτη
5 1/2 ο/ο » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/2 ο/ο ὀλιγώτερον